இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு

**குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 795, 796, 797/2011**

மனோஜ் குமார் மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

இமாச்சல பிரதேச மாநில அரசு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

**உடன்**

சரிந்தர் சிங் மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

இமாச்சல பிரதேசம் மாநிலம் அரசு எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

ரங்கீல் சிங் மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

இமாச்சல பிரதேசம் மாநிலம் அரசு எதிர் மேல்முறையீட்டாளர்

**தீர்ப்புரை**

**மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என்.வி. இரமணா:**

இமாச்சல பிரதேச உயர் நீதிமன்றத்தில், குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 312/2006-இல் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக பிரிவுகள் 302, 341 மற்றும் 323 உடனிணைந்த இந்திய தண்டனைச் சட்டம் (இ.த.ச), பிரிவு 34-இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக கற்றறிந்த அமர்வு நீதிபதியால் தீர்வளிக்கப்பட்டதான குற்ற மற்றும்

தண்டனைத் தீர்ப்பை உயர் நீதிமன்றம் உறுதி செய்து, அதில் 2009-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 20-ஆம் தேதியன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்புரைக்கெதிராக சிறப்பு அனுமதி மூலமான இம்மேல்முறையீடுகள் தாக்கல் செய்யப் பட்டுள்ளன.

2. அரசுத்தரப்பு வழக்கிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவாறு, இம்மேல்முறையீடுகளில் விவாதிப்பதற்கு தேவையான பொருண்மைகள் யாதெனில், வருவாய்த்துறை பதிவாவணங்களின்படி ஜராம் சிங் (அ.சா.1) -ம் மற்றும் பலரும், சொத்து/நில அளவை எண் 164/220, புல எண் 605 கொண்ட நிலத்தின் உரிமையாளர்களாவர்.மேற்சொன்ன ஜராம் சிங் (அ.சா.1), கிருஷ்ணன் லால் மற்றும் சுபாஷ் சந்திடம் மேற்படி நிலத்தை அடைமானம் வைத்திருந்தார், ஆனால், நிலத்தின் சுவாதீனம் பிரேம் தாஸிடம் (இறந்தவர்) இருந்தது. மேற்படி நிலத்தில் மேல்முறையீட்டாளர்கள் குறுக்கிட்டு தொல்லைக் கொடுத்ததையடுத்து, ஜராம் சிங் - அ.சா.1 மற்றும் இறந்த பிரேம் தாஸ், மேல்முறை-யீட்டாளர்களுக்கு எதிராக உரிமை வழக்கு தாக்கல் செய்ததன்மூலம் பிரச்சனைக்குரிய நிலத்தில் கட்டுமானம் ஏதும் எழுப்புவதிலிருந்து மேல்முறையீட்டாளர்களை தடுத்தனர்.

3. ஜீவன் (அ.சா. 12) -குற்றமுறையீட்டாளர், 2004-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 24-ஆம் தேதியன்று, இரவு சுமார் 8.30 மணியளவில், அருகிலுள்ள கிராமத்திற்கு சென்ற தனது தந்தை பிரேம் தாஸை தேடி, தனது வீட்டை விட்டுச் சென்றார், மேலும் சேது என்றழைக்கப்படும் கிராமத்திற்கு அருகில் யஷ்வந்த் சிங் (அ.சா.13) மற்றும் நார்சோ ராம் (பி.சா.1) ஆகியோருடன், தனது தந்தை பிரேம் தாஸை கண்டார்.அவர்கள் அனைவரும் தங்களின் கிராமத்திற்கு திரும்பிவரும் வழியில் பிரச்சனைக்குரிய நிலத்தைக் கடந்துவந்தபோது, மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்கள் என மொத்தம் ஏழு பேரை அங்கு பார்த்தனர். அவர்கள் திடீரென ஒரே நேரத்தில் பிரேம் தாஸை தாக்கினர்.மனோஜ் குமார் (எ4) மண்வெட்டியை (பால்சா) உபயோகப்படுத்தும் விதமாக வைத்துக்கொண்டும், சரிந்தர் குமார் (எ.3) அரிவாளை வைத்துக்கொண்டும், மற்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் தடிகளை வைத்துக்கொண்டுமிருந்தனர். மனோஜ் குமார் (எ.4) மண்வெட்டியால் பிரேம் தாஸின் தலையில் அடித்தும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரான சுரிந்தர் சிங் அரிவாளால் அவரை தாக்கியும்,

பிரேம் தாஸின் வலது கையின் ஆட்காட்டி விரலில் காயம் விளைவித்ததோடு, மற்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்கள் அவரை தடிகளால் தாக்கினர்.தங்களின் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு, இறந்துபோன பிரேம் தாஸ், யஷ்வந்த் சிங் (அ.சா.13), நார்சோ ராம் (பி.சா.1) மற்றும் குற்றமுறையீட்டாளர் ஜீவன் (அ.சா.12) ஆகியோர் சம்பவயிடத்திலிருந்து தாறுமாறாக ஓடிய அதே வேளையில், பிரேம் தாஸ் உயிரைப் பறிக்கவேண்டும் என்று ரங்கீல் சிங் (எ.1) கூறினார். ஜீவன் (அ.சா.12), மற்றொரு பாதைமூலம் யஷ்வந்த் சிங் (அ.சா.13)-இன் கடையை அடைந்தபோது, அங்கு, அவரது தந்தை பிரேம் தாஸ் இரத்த வெள்ளத்தில் மயங்கிய நிலையில் இருந்ததைக் கண்டார். அவர்கள், ஓட்டுநர் அசோக்குமாரை (அ.சா.2)-ஐ காயமடைந்த பிரேம் தாஸை சிங்குந்தாவிலுள்ள காவல் சாவடிக்கு அழைத்துக்கொண்டு, அவருடைய மாருதி வேனில் அழைத்துச்சென்று, அறிக்கை ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தனர். அதன்படி, மு.த.அ.எண்.45/2004(அ.சா.ஆ.6/ஏ)பதிவு செய்யப்பட்டது

4. காய மடைந்த பிரேம்தாஸை, காவல் துறையினர் சிங்குந்தாவிலுள்ள ஆரம்ப சுகாதார மையத்திற்கு அனுப்பினர், அங்கு மருத்துவர் பிரவீன் குமார் (அ.சா .4) அவரை பரிசோதனை செய்து, அவருக்கு மருத்துவம் சார்ந்த சட்ட சான்றிதழ் (அ.சா.ஆ.4/ஏ)-ஐ அளித்தார்.அவரது நிலை மிகவும் மோசமடைந்ததால், அவர் தர்மசாலா, ராஜேந்திர பிரசாத் மருத்துவ கல்லூரி (ஆர்.பி.எம்.சி) -க்கு மேல்சிகிச்சைக்காக அனுப்பப் பட்டார், ஆயினும், போகும் வழியில் அவரது மகன் ஜீவனின் அழைப்புகளுக்கு, பாதிக்கப்பட்டவர் பதில் தரவில்லை எனத் தெரிகிறது.ஏதோ அசம்பாவிதம் நடந்துவிட்டதாக, அவர் (மகன்) உணர்ந்து, அவரை மீண்டும் மருத்துவர் பிரவீன் குமார் (அ.சா .4) - இடம் கொண்டுவந்தார்.அவர் பரிசோதித்ததன்பேரில் காயங்களின் காரணமாக இறந்துபோனவர் மாள்வுற்றதாக அறிவித்தார்.

5. பர்தாப் சிங் (அ.சா .18) விசாரணை அதிகாரி, இறந்தவரின் மரணச் செய்தியை அறிந்ததன்பேரில், பிரேத விசாரணை (அ.சா.ஆ .11/ஏ) நடத்தி, இறந்தவரை நிழற்படங்கள் எடுப்பதற்கு நிழற்படக் கலைஞரை அழைத்தார், மேலும் சடலத்தை சடலக் கூறாய்விற்காக அனுப்பினார்.அதன்பின்னர், அவர் சம்பவயிட வரைபடம் (அ.சா.ஆ

.18/ஏ) -ஐ தயார் செய்து, காயமடைந்த யஷ்வந்த் சிங்கை (அ.சா .13) மருத்துவ சோதனைக்கு உட்படுத்தி, அவரது இரத்தக்கறை படிந்த சட்டை (அ.சா.ஆ.13/பி)-ஐ கைப்பற்றினார். விசாரணை அதிகாரி, விசாரணையின்போது, சம்பவம் நடந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டு இரத்தக்கறை படிந்த மண், கற்கள் (அ.சா.ஆ.16/ஏ) ஆகியவற்றை சேகரித்ததுடன், எ.5-இன் வசமிருந்து மண்வெட்டி (சா.ஆ.பி.2), ஓர் அரிவாள் (சா.ஆர். பி .1) மற்றும் கம்புகள் (சா.ஆர்.பி.3) ஆகியவற்றை, கைப்பற்று குறிப்பாணை அ.சா.ஆ .17/ஏ-இன் மூலம் கைப்பற்றினார். 1-ஆவது மேல்முறையீட்டாளர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் (ரங்கீல் சிங்)-இன் வசமிருந்து அ.சா.ஆ.14/ஏ-இன் மூலம் அவரது இரத்தக்கறை படிந்த ஆடைகளைக் கைப்பற்றி, அவற்றை தடயவியல் ஆய்விற்காக அனுப்பிவைத்தார்.

6. விசாரணை நிறைவடைந்ததன்பேரில், வழக்கு டல்ஔறளசி, கற்றறிந்த உட்கோட்ட நீதித்துறை நடுவர் முன் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, அவர், அதை சம்பா, கற்றறிந்த அமர்வு நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பினார், அவர் இ.த.ச., பிரிவுகள் 147/149, 148/149, 341/149, 323/149, 302/149 மற்றும் 506/149-இன் கீழ் தண்டிக்கத்தக்க குற்றங்களுக்காக குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவருக்கெதிராக குற்றச்சாட்டுகளை வனைந்தார். ரங்கீல் சிங் (1-ஆவது எதிரி), மொஉறிந்தர் சிங் ( 2-ஆவது எதிரி), கரிந்தர் சிங் ( 3-ஆவது எதிரி), மனோஜ் குமார் ( 4-ஆவது எதிரி), ரேகா தேவி ( 5-ஆவது எதிரி), வீணா தேவி ( 6-ஆவது எதிரி) மற்றும் பியாசோ தேவி ( 7-ஆவது எதிரி) ஆகியோர் குற்றம் புரியவில்லை என்று வாதுரைத்து, விசாரிக்கும்படி கோரினர்.குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் குற்றத்தை மெய்ப்பிப்பதற்காக, அரசுத்தரப்பு அதிகப்பட்சமாக 18 சாட்சிகளை விசாரணை செய்துள்ளது, மேலும் எதிர்த்தரப்பில் ஒரேயொரு சாட்சி இருந்தார்.கற்றறிந்த அமர்வு நீதிபதி விசாரணையை முழுமையாக நடத்தி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள், இ.த.ச., பிரிவு 506/149-இன் கீழான குற்றச்சாட்டைத் தவிர, குற்றவாளிகள் என குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு, அது மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கருத்து தெரிவித்தார். அதன்படி, அவர்கள், கீழே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, அனைத்து தண்டனைகளையும் ஒருங்கிணைவாக அனுபவிக்கும்படி உத்தரவிடப்பட்டு குற்ற மற்றும் தண்டனைத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டனர்,

| குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களின் பெயர் | சட்டப் பிரிவுகள் | தண்டனை |
|---|---|---|
| அனைத்து குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்களும் | இ.த.ச., பிரிவு 302 உடன் இணைந்த பிரிவு 149 | ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயுள் தண்டனையுடன் ரூ.10, 000/- அபராதம். அபராதம் கட்டத் தவறினால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேலும் இரண்டு வருட கால சிறைத்தண்டனை அனுபவிப்பதற்குரியவராவர் . |
| அனைத்து குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்களும் | இ.த.ச., பிரிவு 147 | ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறு மாத காலம் கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனையுடன் ரூ .10, 000 / - அபராதம் . அபராதம் கட்டத் தவறினால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேலும் இரண்டு மாத கால சிறைத்தண்டனை அனுபவிப்பதற்குரியவராவர் அனைத்து குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்களும் இ, த, ச., பிரிவு 323 உடன் இணைந்த பிரிவு 149 |
| அனைத்து குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்களும் | இ.த.ச., பிரிவு 148 | ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறு மாத காலம் கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனையுடன் ரூ .10, 000 / - அபராதம் . அபராதம் கட்டத் தவறினால் , அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேலும் இரண்டு மாத கால |

| | | |
|---|---|---|
| | | சிறைத்தண்டனை அனுபவிப்பதற்குரிய வராவர் . |
| அனைத்து குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்களும் | இ.த.ச. , பிரிவு 323 உடன் இணைந்த பிரிவு 149 | ஒவ்வொருவருக்கும் ஆறு மாத காலம் கடுங்காவல் சிறைத் தண்டனையுடன் ரூ.10, 000 / – அபராதம். அபராதம் கட்டத் தவறினால், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேலும் இரண்டு மாத கால சிறைத்தண்டனை அனுபவிப்பதற்குரியவராவர் . |
| அனைத்து குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்களும் | இ.த.ச., பிரிவு 341 உடன் இணைந்த பிரிவு 149 | ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு மாத சாதாரண சிறைக்காவல் தண்டனை மற்றும் ரூ.500 / – அபராதம். அபராதம் கட்டத் தவறும்பட்சத்தில், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேலும் ஏழு நாட்களுக்கு சாதாரண சிறைக் காவல் தண்டனை அனுபவிக்கவேண்டும் . |

7. இங்குள்ள குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் / மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனைத் தீர்ப்பிற்கு வழிவகுத்த, விசாரணை நீதிமன்றத்தின் சுருக்கமான காரண விளக்கத்தைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

i. சொத்தில் பாத்தியதை கொண்டுள்ள அல்லது இறந்தவரின் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்துவரும் சாட்சிகள், அக்கறைகொண்ட சாட்சிகளாகத் தகுதிபெறமாட்டார்கள்.

ii. இறந்தவருடன் சென்றதாகச் சாட்டுரைக்கப்படும் இரண்டு சாட்சிகளை விசாரிக்காதது, அரசுத் தரப்பு வழக்கைப் பாதிக்காது.

iii. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் இறந்தவரை அடித்தார் என்ற நிகழ்வை பி.சா.1 மறுக்கவில்லை.

iv. பி.சா.1-இன் வாக்குமூலங்கள் முரண்பாடான வையாக உள்ளதால், அவரால் முன்வைக்கப்பட்ட புனை கருத்துகள் மீது நீதிமன்றம் நம்பிக்கை வைக்க இயலாது.

v. மண்வெட்டியில் (பயன்படுத்தப்பட்டதாக சாட்டுரைக்கப்படும் ஆயுதம்) காணப்பட்ட இரத்தக் கறைகள், குற்றம் நடந்ததைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

vi. இறந்தவரின் உடலின் உள்ளுறுப்புகளில் மது அருந்தியதன் அறிகுறி ஏதும் காணப்பட வில்லை.

vii. அரசுத்தரப்பு நியாயமான சந்தேகங் களுக்கப்பால் வழக்கை மெய்ப்பிக்க முடிந்தது.

8. மனக்குறையுற்ற குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் தங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட குற்ற மற்றும் தண்டனைத் தீர்ப்புக்கெதிராக உயர் நீதிமன்றத்தின் முன்பு மேல்முறையீட்டை முன்கொணர்ந்தனர்.இதிலுள்ள எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரைமூலம், உயர் நீதிமன்றமானது, அவர்களது மேல்முறையீட்டினைப் பகுதியாக அனுமதிக்கையில், அவர்களுக்கு சந்தேகத்தின் பலனை நீட்டித்து, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களான மொஉறிந்தர் சிங் (எ.2), பியாசோ தேவி (எ.7), ரேகா தேவி (எ.5) மற்றும் வீணா தேவி (எ.6) ஆகியோரை விடுதலை செய்தது.ஆயினும், உயர் நீதிமன்றம், ரங்கீல் சிங் (எ.1), கரிந்தர் குமார் (எ.3) மற்றும் மனோஜ் குமார் ( எ .4) -க்கு எதிராக விசாரணை நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட குற்ற மற்றும் தண்டனை தீர்ப்பினை பின்வரும் காரணங்களின்பேரில் உறுதிசெய்தது:

i. குற்றத்தின் உட்கருத்தானது, முன்பிருந்த நிலத்தகராறின் காரணமாக ஏற்பட்டது.

ii. பி.சா .1-இன் வாக்குமூலம் நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை.

iii. 1-ஆம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் ஆடையிலிருந்த இரத்தப்பிரிவு இறந்தவரின் இரத்தத்துடன் ஒத்துப்போனது.

iv. பிற தொடர்பில்லாத குடும்ப உறுப்பினர்களையும் இணைக்குமளவிற்கு அரசுத்தரப்பு வழக்கானது மிகைப்படுத்தப்பட்டது என்பதை உயர் நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது.

9. **உயர் நீதிமன்றத்தின் எதிர்ப்பிற்குள்ளான தீர்ப்புரையால் மனக்குறையுற்று மனோஜ் குமார் (குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்** 795/2011), **கரிந்தர் சிங் (குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்** 796/2011) **மற்றும் ரங்கீல் சிங் (குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்** 797/2011) **ஆகியோர் இந்நீதிமன்றத்தின் முன்பான மேல்முறையீட்டில் உள்ளனர். அனைத்து குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள்-மேல்முறையீட்டாளர்களும் ஒரே எதிர்ப்புக்குள்ளான பொது தீர்ப்புரையை எதிர்த்ததினால், நாங்கள், இம்மேல்முறையீடுகளை இப்பொது உத்தரவின்மூலம் முடிவு செய்வதற்கு விழைகிறோம்.**

10. பதிவாவணத்திலுள்ள சான்றினையும், அதற்கு எதிர்முகமாக உள்ள விசாரணை நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் காண்முடிவுகளின் பகுதிகளையும் ஆராய்ந்து பார்க்கையில், மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், அரசுத்தரப்பின் வழக்கு முழுவதும் தரப்பினர்களுக்கிடையே நிலுவையிலுள்ள உரிமை வழக்குகளின் உட்கருத்தின்மீதே அமைந்துள்ளது என்றும், இறந்தவர் மற்றும் அவரது தரப்பினர்களை, குறிப்பிட்ட இடம் மற்றும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தாக்குவதற்கு மேல்முறையீட்டாளர்கள் முன்திட்டமிட்டு உள்ளனர் என்று அரசுத்தரப்பால் முன்கொணரப்பட்ட வாதத்தில் எந்தவொரு ஆதாரமுமில்லை என்றும் வாதிட்டார். அவரது கூற்றின்படி, சம்பவம் பிரச்சனைக்குரிய சொத்திற்கு அருகில் நடந்துள்ளது; அது, இறந்தவர் செல்லும் கிராமத்தின் வழி அல்ல என்றும், இறந்தவர், மேல்முறையீட்டாளர்களை தாக்குவதற்கோ அல்லது மேல்முறையீட்டாளர்களின் சொத்திற்கு ஊறுவிளை விக்கவோ அல்லது வேறுவகையில் அழிக்கவோ வழக்குச் சொத்திற்குள் வந்தார் என்பதை அது காட்டுகிறது என்பதாகும். பிறகு, பல குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்கள், பல்வேறு ஆயுதங்களால் இறந்தவரின் உயிரைப் பறிக்கும் நோக்கத்துடன்

அவரை தாக்கினர் என்றால், இறந்தவரின் உடலில் காணப்படும் சாதாரணமான மிகச்சிறிய காயங்கள், இ.த.ச., பிரிவு 300 உடனிணைந்த பிரிவு 302-இன் கீழான தண்டனையை ஈர்க்கும்பொருட்டு, இறந்தவருக்கு மரணம் விளைவிக்கும் எண்ணமிருந்தது என்பதற்கு ஆதரவளிக்கவில்லை என்ற நிலைப்பாட்டில் அவர் தொடர்ந்திருந்து வருகிறார். கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், இவ்வாதத்திற்கு ஆதரவளிக்கும் விதமாக மருத்துவச் சான்றின்மீதும் சார்வுற்றார்.

11. மறுபுறம், அரசுக்காக முன்னிலையான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர், உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரைக்கு ஆதரவளித்து, இந்நீதிமன்றத்தின் முன்புள்ள இம்மேல்முறையீடுகளைத் தள்ளுபடி செய்யும்படி கோரினார்.

12. இருதரப்பினர்களின் வாதங்களைக் கேட்டு, பதிவாவணத்திலுள்ள சான்றாதாரங்கள் பார்வையிடப்பட்டன. எங்கள் பரிசீலனைக்கு வருகின்ற சட்டம் மற்றும் பொருண்மை பற்றிய கலவை வினாயாதெனில், இங்குள்ள குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள், கொலை அல்லது கொலையாகா மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்திற்காக தண்டிக்கத்தக்கவர்களா, இல்லையா? என்பதாகும்.

13. அ.சா.1 (ஜராம் சிங்), தான் இறந்தவரின் சகோதரர் எனக் கூறியுள்ளார். அவர் சம்பவத்தின் கண்ணுற்ற சாட்சியல்ல, அவரது சாட்சியம் கேள்விநிலை சான்று என்பதால், அது முக்கியமான சான்றின் பகுதியல்ல என்பதாகும். ஆராயப்படவேண்டிய ஒரே அம்சமானது, நிலம் தொடர்பாக நிலவிவரும் பிரச்சனையேயாகும். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் பிரச்சனையிலுள்ள நிலத்தில் வலியச்சென்று கடைகளைக் கட்டினர் என்றும், அவர், டல்உறளசி நீதிமன்றத்தின் முன்பு வெளியேற்றுகைக்கான உரிமையியல் வழக்கைத் தாக்கல் செய்திருந்தார் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

14. இறந்தவர் (பிரேம் தாஸ்) மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, அ.சா.4 தான் (மருத்துவர் பிரவீன் குமார்) மருத்துவராவார். அவர், அனுப்பப்பட்ட நோயாளி அமைதியுடனும், சுய நினைவுடனும், நேரத்தையும், இடத்தையும், நன்கு அறியும் நிலையில் இருந்தார் என்று கூறியுள்ளார். மேலும் அவர், 1 மற்றும் 2-ஆவது காயங்கள் கூர்மையான ஆயுதத்தால் விளைவிக்கப் பட்டுள்ளதாகத்

தோன்றுகிறது என்பதோடு, இடுப்படி முக்கோண மூட்டெலும்பு பகுதியிலுள்ள மூன்றாவது காயமானது முனைமழுங்கிய ஆயுதத்தால் விளைவிக்கப் பட்டுள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளார். அதன்பின்னர், நோயாளி மேல்சிகிச்சைக்காக தர்மசாலாவிலுள்ள ஆர்.பி.எம்.சி. மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டதாக அவர் கூறியுள்ளார். 22.30 மணிக்குப் பிறகு, இறந்தவர் இறந்தநிலையில் கொண்டுவரப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டார்.

15. தர்மசாலாவிலுள்ள ஆர்.பி.எம்.சி.-இல் ஊடுகதிர் எடுப்பதற்கான அவரது அறிவுரை, வெளிநோயாளிகள் துறைப் பதிவாவணங்களில் எவ்விடத்திலும் பிரதிபலிக்கவில்லை என்பதை, அவர் குறுக்கு விசாரணையில் ஒப்புக்கொண்டார். இறந்தவர் தனியார் வேன் மூலம் சுகாதார மையத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டு, அதே வாகனத்தில் அவரது வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார் என்பதை அ.சா.4 ஒப்புக்கொண்டார் என்று குறிப்பிடுவது சிறிது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஆயினும், நோயாளி தர்மசாலாவிலுள்ள ஆர்.பி.எம்.சி. மருத்துவக் கல்லூரிக்குச் செல்வதற்குப் பதிலாக வீட்டிற்கு திரும்பிவிட்டார் என்பதை அவர் பின்னர் மறுத்துள்ளார். நோயாளியின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இல்லை என்று சிகிச்சையின் தன்மையின்பேரில் அவர் கூறியுள்ளார்.

16. அ.சா.5 (மருத்துவர் அரவிந்த் கன்வர்) உச்சந்தலைப் பகுதியைத் திறந்து பார்த்து, காயங்களின் தன்மையைப் பின்வரும் முறையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உச்சந்தலையின் மேல்பாகத்தை திறந்து பார்த்ததில், நெற்றிப் பொட்டெலும்பின் வலதுபுறத்தில் மண்டை ஓட்டிற்கும் மூளைக்கும் இடையிலும், மூளையின் உள் மற்றும் நடுஉறை இடையிலும் குருதிப்போக்கு காணப்பட்டது. விரிவடைந்த நிலையில் இருந்தது. மூளையில் இரத்தம் உறைந்து, உச்சந்தலைப் பகுதியில் உடைவு ஏதுமின்றி காணப்பட்டது.

அவரது குறுக்கு விசாரணையில், உச்சந்தலை மேலுள்ள காய எண் .2-ஆனது மூளையில் குருதிப் போக்கினை ஏற்படுத்தக்கூடிய தன்மையுடைய கொடுங்காயம் என்று தன்னியலாக அவர் கூறியுள்ளதைக் குறிப்பிடுவது உகந்ததாகும். தலைக்காயத்தின் மீது உடைவு ஏதுமில்லை என்று கருத்துரைப்பது சரியே. மருத்துவர் மோடி மருத்துவஞ்சார்ந்த சட்டவியல் துறையின் அதிகாரி என்பது சரியே. மருத்துவர் மோடியின் 18-ஆம்

பதிப்பை நான் பார்த்தேன், அதில் பக்கம் 229-இல், அவர் கொடுங்காயம் குறித்து வரையறுத்துள்ளார், நான், அந்த வரைவிலக்கணத்துடன் உடன்படுகிறேன். நான், பிரேதப் பரிசோதனை சமயத்தில், குற்றத்திற்குரிய ஆயுதத்தைப் பார்க்கவில்லை. காய எண் 2-ஆனது, நீதிமன்றத்தில் என்னிடம் காண்பிக்கப்பட்ட சா.ஆ.பி.1-இல் உள்ள மருத்துவர் பயன்படுத்தக்கூடிய சிறு கத்தி (blade)-ஆல் விளைவிக்கப்பட்டிருக்கலாம். காய எண் 2-ஆனது கூர்மையான முனைக்கொண்ட பொருளால் குத்தியதன் விளைவாக ஏற்பட்டது என்பது சரியே. ஆனால் அது, பயன்படுத்தப்படும் வேகத்தையும், வலிமையையும் பொறுத்துள்ளது. நான் பிரேதப் பரிசோதனை அறிக்கையில், உச்சந்தலைக் காயத்தின் ஆழத்தைக் குறித்து குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. உச்சந்தலை காயத்தின் ஆழத்தை உறுதிசெய்யாமல், அது கொடுங்காயம் எனக் கருத்துரைப்பது இயலாததாகும் என்பது சரியே. (வலியுறுத்தல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது).

17. இறந்தவரின் மகனான அ.சா.12 (ஜீவன்) சாட்டுரைக்கப்பட்ட சம்பவத்திற்கு, ஒரு கண்ணுற்ற சாட்சியென தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அவரது முன்னிலையில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களான யஷ்வந்த் சிங் (அ.சா .13) மற்றும் நார்சோ ராம் (பி.சா. 1) திடீரென்று இறந்தவரை தாக்கினர் என்று அரசுத்தரப்பின் வழக்கு விவரத்தையே அவர் மீண்டும் முழுமையாக கூறியுள்ளார். இறந்தவரை காப்பாற்றுவதற்கு யஷ்வந்த் சிங் தலையிட்டபோது, அவரும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களால் அடிக்கப்பட்டார். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள், அ.சா.12 (ஜீவன்)-ஐ நோக்கி விரைந்தபோது, அவர் அந்த இடத்திலிருந்து ஓடிவிட்டார். அவர் ஓடிக் கொண்டிருக்கையில் பின்புறம் திரும்பி பார்த்தபோது, இறந்தவர் தலைக்காயம் உட்பட பல்வேறு காயங்களடைந்த யஷ்வந்த் சிங் மற்றும் நார்சோ ராம் அவ்விடத்திலிருந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். சிகிச்சையைப் பொறுத்தவரையில், இறந்தவர் சிங்குந்தாவிலுள்ள பி.ஹெறச்.சி.-க்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கு அவருக்கு முதல் சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதாகவும், பின்னர் தர்மஷாலாவிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டதாகவும், அவர் தெரிவித்துள்ளார். இறந்தவர் சிகிச்சையின்பேரில் செயலாற்றாததால், அவர் மீண்டும் சிங்குந்தாவிலுள்ள பி.ஹெறச்.சி.-க்கு கொண்டுவரப்பட்டு, அங்கு அவர் இறந்துவிட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டார்.

18. குற்றம் நடந்த இடத்தில் இருந்ததாகச் சாட்டுரைக்கப்பட்ட மற்றொரு முக்கியமான சாட்சி, அ.சா.13 (யஷ்வந்த் சிங்) ஆவார். அவரும் அரசுத்தரப்பின் வழக்கு விவரத்தையையே திரும்பக் கூறியுள்ளார். இறந்தவர் சிங்குந்தாவிலுள்ள பி.ஹெறச்.சி-யில் மருத்துவ சிகிச்சை எடுத்துக்கொண்ட பின்னர் வீட்டுக்கு கொண்டு வரப்பட்டார் என்று இந்த சாட்சி திட்டவட்டமாகக் கூறியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதன்பின்னர், இறந்தவரின் நிலைமை மோசமடைந்ததால் அவர், சிங்குந்தாவிலுள்ள பி.ஹெறச்.சி.-க்கு கொண்டுவரப்பட்டு, அங்கு அவர் இறந்ததாக அறிவிக்கப்பட்டார்.

19. அரசுத்தரப்பு சாட்சியை குறித்து கருத்தறிவிக்கையில், நாங்கள் எதிர்த்தரப்பு சாட்சியின் மேல் கவனம் செலுத்தவேண்டும். உண்மையிலேயே பி.சா.1-நார்சோ ராம், முதலில் அரசுத்தரப்பு சாட்சியாவார். மேலும், அரசுத்தரப்பு கோட்பாட்டின்படி, பி.சா.1 கண்ணுற்ற சாட்சியாவார். பி.சா.1-இன் கூற்றுப்படி, அவர் யஷ்வந்த் சிங் (அ.சா.13) உடன் சேர்ந்து, துகர்வர் கிராமத்தை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கையில், அவர்கள், இறந்துபோன பிரேம் தாஸை, 50 கெச அளவு தூரத்தில் சந்தித்தனர்; அவர்கள் மதுக்கடைக்கு சென்றனர்; வழக்குச் சொத்திற்கு அருகில் கடைக்காக சில அறைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன, அக்கடைகளை குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் மூடிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து, அந்த நேரத்தில் இறந்தவரும், அ.சா. 13-ம் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்களை திட்ட தொடங்கினர்; மேலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட கரீந்தர் சிங் மற்றும் மனோஜ் குமார் (குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள் 796/2011 மற்றும் 795/2011-இன் முறையே மேல்முறையீட்டாளர்கள்) கைகளில் ஏதுமின்றி வீட்டிலிருந்து வருவதை அவர் பார்த்தார் என்பதாகும்.

20. இறந்தவரும் அ.சா.13-ம் சாராயம் குடித்திருந்தனர் என்பதாக பி.சா.1 சாட்சியம் அளித்திருந்தாலும், இறந்தவரின் குடலில் சாராயம் இருந்ததாக தடய அறிவியல் ஆய்வக அறிக்கையில் (அ.சா.ஆ.18/சி) குறிப்பிடவில்லை என்பதால் அச்சாட்சியத்தை உயர் நீதிமன்றம் நம்பவில்லை. இதைத் தவிர, உயர் நீதிமன்றம் பி.சா.1-இன் வாக்குமூலத்தின் ஒரு பகுதியைத்தான் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டது.

சில சாட்சிகளின் சாட்சியத்தின் ஒரு பகுதி மட்டும் நம்பப்படவில்லையென்றாலும், அவரது முழு சாட்சியமும் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டதாகப் பொருளல்ல. பி.சா.1, சம்பவத்தின்போது அங்கிருந்தார் என்பதான அரசுத்தரப்பின்கூற்றுங்கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இறந்தவர், தொடர்புடைய சமயத்தில் அங்கிருந்த மேல்முறையீட்டாளர்கள் தரப்பினரைத் திட்ட தொடங்கினார் என்ற அவரது சாட்சியம், அக்காரணத்திற்காக ஏற்கத்தக்கது மற்றும் இறந்தவரின் இந்த நடவடிக்கையானது மேல்முறையீட்டாளர்களை பழிக்குப்பழி வாங்கத் தூண்டியிருக்க வேண்டும் என்பதாகும். இக்கருத்துரையானது, குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 313-இன் கீழ், அவர்களின் விசாரணையில், அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட எதிர்த்தரப்பின் எதிர்த்தரப்பின் வாதத்தை ஓரளவுக்கு உறுதிப்படுத்துகிறது.

21. பொருண்மைப் பற்றிய பிரச்சனையின் அடிப்படையிலான சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, மரணம் விளைவிக்கும் குற்றம் தொடர்பான சட்டப் பிரச்சனையை முழுமையாக ஆராய்வது பொருத்தமானதாகும். மேல்முறையீட்டாளர் களுக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் வாதுரைத்ததாவது, இறந்துபோன தரப்பினர் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்கு வந்தவுடன், அங்கிருந்த அ.சா .13, குற்றஞ்சாட்டப் பட்டவர்களை வாய்வார்த்தைகளால் திட்ட தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து, அது திடீர்ச்சண்டையாகி, இறந்தவருக்கு காயங்கள் விளைவிப்பதில் முடிவுற்றது, அவ்வாறிருக்கையில் மேல்முறையீட்டாளர்-குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தரப்பில் முன்திட்டமிடுதல் ஏதுமில்லை என்றும், முழு சம்பவமும் திடீர்ச்சண்டையின் காரணமாகவே நடந்தது என்றும் மதிப்பீடு செய்வதற்கு உயர் நீதிமன்றம் தவறிவிட்டது மற்றும் உயர் நீதிமன்றம், இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் விதிவிலக்கு 4-ஐ துணை கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதே சாட்சியத்திலிருந்து வெளிப்படும் எதிர்வாதமாகும்.

22. இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் விதிவிலக்கு 4-ஆனது பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கப்படுவதாவது:

விலக்கு 4 குற்றவாளி, தகாத அனுகூலத்தை எடுத்துக்கொள்ளாதநிலையிலும் அல்லது கொடுரமான அல்லது

அசாதாரணமான முறையில் நடந்து கொள்ளாதநிலையிலும் ஒரு திடீர்த்தகராறில் உண்டான உணர்ச்சி வேகத்தில் ஏற்பட்ட திடீர்ச்சண்டையில் மரணம் விளைவிக்கும் குற்றத்தை முன்திட்டமிடுதலின்றிச் செய்தால், அது கொலைக்குற்றமாகாது.

23. இ.த.ச. பிரிவு 300-இன் விதிவிலக்கு 4-க்குரிய ஆக்கக்கூறுகளைக் குறித்து மறுப்புரை ஏதுமில்லை, பின்வரும் நிபந்தனைகள் நிறைவு செய்யப்படவேண்டும், அதாவது,

(i) சம்பவம் முன் திட்டமிடுதலின்றி;

(ii) திடீர்ச்சண்டையில்;

(iii) உணர்ச்சி வேகத்தில்;

(iv) திடீர்த்தகராறின் பேரில் மற்றும்

(v) குற்றவாளி தகாத அனுகூலத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதநிலையிலும் அல்லது கொடுரமான அல்லது அசாதாரணமான முறையில் நடந்து கொள்ளாதநிலையிலும் நடந்திருக்க வேண்டும்.

**24. ஸ்ரீதர் புயான் -எதிர்-ஒரிசா மாறிலம் (2004) 11 எஸ்.சி.சி. 395 (ஏ.ஐ.ஆர்.2004 எஸ்.சி.4100) என்ற வழக்கில் கீழ்காணுமாறு தீர்மானிக்கப்பட்டதைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாக இருக்கலாம்:**

**இந்திய தண்டனைச் சட்டம், பிரிவு 300-இன் விதிவிலக்கை செயற்படுத்துவதற்கு, முன்திட்டமிடுதலின்றி, திடீர்த்தகராறில் உண்டான உணர்ச்சி வேகத்தில் ஏற்பட்ட திடீர்ச்சண்டையில், குற்றவாளி தகாத அனுகூலம் எடுத்துக்கொள்ளாதநிலையில் அல்லது கொடூரமான அல்லது அசாதாரணமான முறையில் நடந்துகொள்ளாத நிலையில் அச்செயலானது புரியப்பட்டது என்பதை நிலைநாட்டவேண்டும்,**

இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 300-இன் நான்காவது விதிவிலக்கானது, திடீர்ச்சண்டையில் புரியப்படும் குற்றச்செயல்களை உள்ளடக்குகிறது. மேற்சொன்ன விதிவிலக்கானது, முதல் விதிவிலக்கில் உள்ளடக்கப்படாத குற்ற வழக்கு நடவடிக்கையை விவாதிப்பதற்குட்பட்டே, அதற்குரிய நிலை மிகவும் பொருத்தமுடையதாக விளங்கும்.அவ் விரண்டு விதிவிலக்குகளிலும் முன்திட்டமிடுதல் இல்லாததால் அவை ஒரே கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. ஆயினும், விதிவிலக்கு 1-ஆனது முற்றிலும் சுயக் கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் நிலைமையையும், அதே வேளையில் விதிவிலக்கு 4-ஆனது மனிதனின் நிதானத்தை மறைத்து அவர்கள் செய்யக்கூடாத செயல்களைச் செய்யுமளவிற்கு தூண்டும் உணர்ச்சி வேகத்தையும் குறித்து மட்டுமே விவாதிக்கிறது. விதிவிலக்கு 1-இல் உள்ளவாறே, விதிவிலக்கு 4-ம் ஆத்திரமூட்டல் குறித்து விவாதிக்கிறது; ஆனால் காயம் வி ளைவித்தல் என்பது ஆத்திரமூட்டலின் நேரடியான விளைவன்று. அடித்து தாக்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது பிரச்சனையின் ஆரம்பத்தில் ஏதோ ஆத்திரப் பட்டிருக்கலாம் அல்லது எவ்விதத்தில் சண்டை ஆரம்பித்திருந்தாலும், இரு தரப்பினர்களின் பின்னிட்ட நடத்தையானது, குற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை சமஅளவிலேயே வைக்கிறது என்பதான நேர்வுகளை விதிவிலக்கு 4-ஆனது உள்ளபடியே கையாள்கிறது. "திடீர்ச்சண்டை“ என்பது ஒருவருக்-கொருவர் ஆத்திரமடைந்து ஒவ்வொரு தரப்பும் தாக்கிக்கொள்ளுதலைக் குறிப்பிடுகிறது. கொலை புரியப்பட்ட பின்னர், அதை ஒரு சார்பான ஆத்திரமூட்டல் என்பதை தெளிவாகக் கண்டறியவோ அல்லது அத்தகைய நேர்வுகளில் முழு குற்றச்சாட்டையும் ஒரு தரப்பின்மேல் வைக்கப்படவோ இயலாது என்பது தெளிவாகிறது.அவ்வாறிருக்கும்பட்சத்தில், மிகவும் ம் bg hU ej j j f f t ழ் h g f f hd).1-ஆம் விதிவிலக்காக இருக்கும். சண்டையிடுவதற்கு முற்சிந்தனையோ அல்லது தீர்மானமோ இருக்காது. திடீர்ச்சண்டை நடந்ததற்காக ஏறக்குறைய இரு தரப்பினர்களுமே குற்றஞ்சாட்டப்படவேண்டியவர்கள். அவர்களுள் ஒருவர் அதை தொடங்கியிருந்தாலும், மற்றொருவர் அவரது கயநடத்தையின்மூலம் நிலைமையை மோசமாக்கி இருக்காவிட்டால் அது கடுமையான விளைவினை ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலையை அடைந்திருக்காது. ஒருவருக்கொருவர் ஆத்திரமடைந்து, நிலைமையை மோசமாக்கிவிட்டால்,

சண்டையிட்டவர் ஒவ்வொருவரையும் இணைக்கின்ற குற்றச்சாட்டின் பங்கினை பிரிப்பது கடினமானதாகும்.இறப்பானது,

(அ) முன்திட்டமிடுதலின்றி (ஆ) ஒரு திடீர்ச்சண்டையில் ( இ) குற்றவாளி தகாத அனுகூலம் எடுத்துக்கொள்ளாமலும் அல்லது கொடுரமான அல்லது அசாதாரணமானமுறையில் நடந்திருக்காத நிலையிலும் (ஈ) சண்டையானது கொல்லப்பட்ட மனிதனுடன் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்ற நிலையிலும் மரணம் விளைவிக்கப்பட்டிருந்தால், 4-ஆவது விதிவிலக்கின் உதவியைக்கோர இயலும்.வழக்கினை விதிவிலக்கு 4-க்குள் ஒரு வழக்கைக் கொண்டுவருவதற்கு, அதில் குறிப்பிடப்பட்ட அனைத்து ஆக்கக்கூறுகளையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் பிரிவு 300-இன் விதிவிலக்கு 4-இல் காணப்படும் "சண்டை" என்பது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் பொருள் வரையறுக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.ஒரு சண்டையிடுவதற்கு இருவர் தேவைப்படுகின்றனர்.உணர்ச்சி வேகத்திற்கு தேவைப்படுவது, உணர்ச்சிகளைத் தணிப்பதற்கான அவகாசமிருக்கக்கூடாது என்பதாகும் மற்றும் இவ்வழக்கில் தரப்பினர்கள் ஆரம்பத்தில் வாய்ச்சண்டையிட்டதன் காரணமாக கோபமுற்றனர் என்பதாகும்.சண்டை என்பது ஆயுதங்களுடனோ அல்லது ஆயுதங்களின்றியோ இருவருக்கும், அதற்கும் மேற்பட்டோருக்கிடையே நடக்கும் ஒரு யுத்தமாகும். எது திடீர்ச்சண்டையாகக் கருதப்படும் என்பது குறித்து பொதுவிதி ஏதும் தெளிவு படக்கூற இயலாது. இது ஒரு பொருண்மை குறித்த பிரச்சனையாகும் மற்றும் சண்டை, திடீர் என்று ஏற்பட்டதா, இல்லையா என்பது ஒவ்வொரு வழக்கிலுமுள்ள மெய்ப்பிக்கப்பட்ட பொருண்மைகள்மீது இன்றியமையாதவகையில் சார்ந்திருக்கவேண்டும்.விதிவிலக்கு 4-ஐப் பயன்படுத்துவதற்கு அங்கு திடீர்ச்சண்டை நடந்தது என்றும், அதற்கு முன்திட்டமிடுதல் ஏதுமில்லை என்பதைக் காண்பிப்பதும் போதுமானதன்று.குற்றவாளி தகாத அனுகூலம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றோ அல்லது கொடுரமான அல்லது அசா தாரணமான முறையில் நடந்துகொள்ளவில்லை என்றோ மேலும் காண்பிக்கப்படவேண்டும்.சட்டவகையத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட " தகாத அனுகூலம் "என்ற சொற்றொடர்" நேர்மையற்ற அனுகூலம் " என்று பொருள்படும்.

25. எனவே, கையிலுள்ள வழக்கின் ஒட்டு மொத்த சூழ்நிலைகளும், அங்கு திடீர் வாய்ச் சண்டை நடந்தது என்பதையும், வெளிப்படையாகவே இறந்தவரை தாக்குவதற்கான முன்திட்டமிடுதல் ஏதுமில்லை என்பதையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.இரு குடும்பத்தினருக்குமிடையே ஏற்கெனவே உரிமையியல் வழக்கு நிலுவையிலிருந்ததன் காரணமாக, ஒரு சிறிய வாய்ச்சண்டையானது திடீரென உடற்ரீதியான தாக்குதலாக பெரிதாகியது.

26. கமிலோ வாஸ் -எதிர்-கோவா மாநில அரசு **(2000) 9** எஸ்.சி.சி. **1 (**ஏ. **ஐ.**ஆர்.**2000** எஸ்.சி. **1374)** என்ற வழக்கில், சட்டத்தின் பிரிவு 304-இன் கற்றெல்லையைக் குறிப்பிட்டு, இந்நீதிமன்றம் இதேபோன்ற சூழ்நிலைகளில் இவ்வாறாக தீர்மானித்ததாவது:

> "இப்பிரிவு இரண்டு பகுதிகளையுடையது. இப்பிரிவை ஆராய்ந்து பார்க்கையில், இருவேறு சூழ்நிலைகளுக்கு இருவிதமான தண்டனைகளை வகைசெய்கிறது. (1) மரணம் விளைவிக்கின்ற ஒரு செயலானது மரணம் விளைவிக்கும் அல்லது அநேகமாக மரணம் விளைவிக்கக்கூடுமான அத்தகைய உடற்காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் செய்யப்படுமானால்; இங்கு "உட்கருத்து" என்பது முக்கியமான ஆக்கக்கூறாகும்; (2) அச்செயலானது, அநேகமாக மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடும் என்று அறிந்தும், மரணம் விளைவிக்கும் அல்லது அநேகமாக மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடிய அத்தகைய உடற்காயத்தை உட்கருத்தன்றி செய்திருப்பாராயின், ஒரு நபர், மற்றொரு நபரை, உடலின் உயிர் நிலையான பகுதியில் தடியால் தாக்குகிறபோது, தாக்குதலுக்குள்ளான அந்த நபர் மரணத்தைத் தழுவினாரெனில், அது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அறிந்தே செய்த செயலெனக் குறித்துரைக்கப்படவேண்டும். அச்சூழ்நிலையில், வழக்கு தற்போதைய வழக்கிலுள்ளவாறு இ.த.ச., பிரிவு 304-இன் பகுதி II-இன் கீழ் வரும். "

27. மீண்டும் இந்நீதிமன்றம் தியோநாத் ராய் -எதிர்-பீகார் மாநில அரசு மற்றும் பலர், ஏ.ஐ.ஆர் .2017 எஸ்.சி. 5428-இல் கருத்துரைத்ததாவது:

"வழக்கின் ஒட்டுமொத்த பொருண்மைகளையும், சூழ்நிலைகளையும் மற்றும் பதிவாவணத்தில் உள்ள சான்றினையும் ஆராய்ந்தால், குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட பரசுராம் ராய், வாளால் மோகன்ராயை தாக்கியதில்தான், அவரது தாக்குதலில் கடுமையான காயங்களடைந்து, இறுதியாக அவர் மருத்துவமனைக்கு கொண்டு செல்லும்போதே மேற்படி காயத்தின் காரணமாக இறந்தவரான மோகன்ராய் இறந்துவிட்டார் என்பது தெளிவாகிறது. இறந்துபோனவர் பிரச்சனைக்குரிய நிலத்திலிருந்து திரும்பி வந்துகொண்டிருந்த போதுதான் சம்பவம் நடந்தது மற்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட நபர்கள் பக்கத்து நிலத்தில் நெல்மணிகளை விதைப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தனர். அங்கிருந்து அவர்கள், மோகன்ராய் தங்களின் நிலத்தை கடந்துச்செல்வதைப் பார்த்தனர். இறந்துபோனவரை கொலை செய்வதற்கு, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் தரப்பில் எந்த விதமான முன்திட்டமுமில்லை. ஆயினும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரான வகில் ராய் வந்து, மோகன் ராய்வுடன் சண்டையிட தொடங்கியபோது மற்ற குடும்ப உறுப்பினர்களும் சேர்ந்துகொண்டனர் என்று கண்ணுற்ற சாட்சிகள் சான்றுரைத்துள்ளனர். சண்டை முன்திட்டமின்றி திடீரென ஏற்பட்டதோடன்றி, அது வலுவடைந்து விட்டது.உயர் நீதிமன்றத்தால் சரியாக முடிவு செய்தவாறு முழு சம்பவமும் திடீரென கழ்ந்து சற்று நேரத்திற்குள்ளாகவே கைமீறிச் சென்றுவிட்டது. வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின்படி, உயர் நீதிமன்றம் இ.த.ச., பிரிவு 302 மற்றும் 302/149-இலிருந்து இ.த.ச., பிரிவு 304, பகுதி II-க்கு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்திற்கான தீர்ப்பை மாற்றியதில் நியாயப்படுத்தப்பட்டாலும், அது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் மீது குறைந்தபட்ச தண்டனை விதித்ததில் நியாயப்படுத்தப்படவில்லை "

28. சடலக்கூறாய்வு நடத்திய அ.சா.5 மருத்துவர் அரவிந்த் கன்வரின் சாட்சியத்தை ஆராய்வது முக்கியமாகும். அவரது கூற்றின்படி, வலது காதுக்கு மேல் வலது மண்டையோட்டின் உச்சிப்பகுதியின் மீது 4" மற்றும் 10" அளவிலான வெட்டுக்காயமும், வலது ஆட்காட்டி விரலின்மீது 1" அளவிலான மற்றொரு வெட்டுக்காயமும் இருந்தது. "உச்சந்தலையில் உடைவு ஏதுமில்லை என்றாலும், மூளையில் குருதி உறைந்து காணப்பட்டது "என்று அவர் சான்றுரைத்துள்ளார் உச்சந்தலையிலுள்ள காயம் எண் 2-ஆனது மூளையில் குருதிப்போக்கு ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு "கொடுங்காயம்" என்று அவர் குறுக்கு விசாரணையில் ஓர் இடத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தபோதும், இக்குறிப்பிட்ட பொருண்மையானது, சடலக்கூறாய்வு அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அ.சா .5 அத்தகைய காயத்திற்கான காரணம் குறித்து குறிப்பிடுகையில், அது கூர்மையான பொருளால் தாக்கியதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும் என்றும், உச்சந்தலைக்காயத்தின் ஆழமானது அப்பொருள் பயன்படுத்தப்படும் வேகத்தையும், வலிமையையும் பொறுத்ததாகும்.அது, 'உச்சந்தலைக் காயமேயன்றி", மண்டையோட்டு காயம் அல்ல என்ற நிலைப்பாட்டை அவர் கொண்டிருந்தார்.மேலும், அவர் காயத்தை வகைப்படுத்துவதற்கு அவசியமானதான தலைக்காயத்தின் பத்தின் ஆழத்தை அளவிடவில்லை.

29. தலைக்காயமானது, மண்டை ஓட்டிற்கும், மூளைக்கும் இடையிலான குருதிப்போக்கினையும், மூளையின் உள் மற்றும் நடு உறை இடையிலான குருதிப்போக்கினையும் விளைவித்தது என்பதை நாம் குறித்துக்கொள்ளலாம். கையிலுள்ள வழக்கில் நிகழ்ந்துள்ளவாறு, பல நேர்வுகளில் அதனுடைய அந்த அறிகுறிகள் தென்படுவதற்கு சிலமணிநேரமாகலாம் (மோடியின் மருத்துவ சட்டவியல் மற்றும் நச்சூட்டாய்வியல் பாடநூல் 25-ஆவது பதிப்பு, பக்கம் 701) என்ற பொருண்மையை நாங்கள் அறிகிறோம். மேலும் அத்தகைய நேர்வுகளில் ஒரு விரிவான சடலக்கூறாய்வு அவசியமானதாக இருக்கலாம் என நாங்கள் அறிகிறோம் மற்றும் முந்தைய மருத்துவ விவரக்குறிப்பு உளதாயிருப்பதையும், அதன் தகுதிப்பாட்டினை அறிவதும் முக்கியமாகும். இவ்வழக்கில், சடலக் கூறாய்வு நடத்திய மருத்துவரால் அளிக்கப்பட்ட பொதுக்கருத்து யாதெனில், இறந்தவருக்கு மருத்துவஞ்சார்ந்த பிரச்சனை ஏதும் உள்ளதா என்று அவர் தற்செயலாக விசாரித்திருந்தார் என்பதாகும்.

மேலும், மோடியின் மருத்துவ சட்டவியல் மற்றும் நச்சூட்டாய்வியல் என்ற பாடநூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பகுதியைக் குறிப்பிடுவது உகந்ததாகும், அதில் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது:

வயது அல்லது நோய் காரணமாக, முன்னரே எளிதில் நோய்வாய்ப்படும் ஒரு நபருக்கு, தலையில் ஏற்படும் சிறுகாயமும் மூளையில் இரத்தப்போக்கை ஏற்படுத்தலாம் (அந்நூலில் பக்கம் 704-இல் உள்ளவாறு).

30. மேற்படி கருத்துரையானது, உச்சந்தலையின் மீதான காயம் எண் 2 குருதிப் போக்கை விளைவித்தது என்பதற்கு சரியான விளக்கமளிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதைக் காண்பிக்க மேற்படி கருத்து விழைகிறது. மேலும், ஒரு கட்டுப்பாடற்ற சண்டையில் இறந்தவருக்கு அநேகமாக மரணத்தை விளைவிக்கும் என நன்கு அறிந்துதான் மேற்சொன்ன தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது என்பதை தாக்குதலின் வேகமும் கடுமையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவர், இறந்தவருக்கு மரணத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்துடன் அத்தகையதொரு காயத்தை விளைவித்திருந்தால், அவர் தேவைக்கேற்ற வலிமையுடன் ஆயுதத்தை உபயோகப்படுத்தி யிருக்கக்கூடும். மேலும் அத்தகையதொரு நேர்வில், கண்டிப்பாக அது மண்டை ஓட்டில் உடைவு ஏற்படுத்தும் அளவிற்கு ஓர் ஆழமான காயத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கக்கூடும். கையிலுள்ள வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளை மதிப்பீடு செய்கையில், இந்நீதிமன்றம் இக்குறிப்பிட்ட அம்சத்துடன் சிறிது ஒத்துப்போவதைக் காட்டுவதற்கு கடமைப்பட்டுள்ளது

31. கையிலுள்ள வழக்கைப் பொறுத்தவரையில், மரணம் திடீர் என்று ஏற்பட்டதல்ல என்றாலும், இறந்தவர், குருதிப்போக்கின் காரணமாக சிறிது நேரங்கழித்து இறந்துவிட்டார்.குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட குழுவைச் சேர்ந்த பல நபர்கள் ஆயுதங்களால் இறந்தவரை தாக்கியிருக்கிறபோது, இரண்டு காயங்கள் மட்டும் காணப்படுவது, அதுவும், இரண்டு சாதாரணமான காயங்கள் மட்டுமே விளைவிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது வியப்புக்குரியதாகும். இயல்பாகவே,

அத்தகையதொரு, சாதாரண காயம் சிறிது நேரம்/நாட்கள் கழித்து மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாக மாறிவிடுகிறது. மேல்முறையீட்டாளர், இறந்தவரின் உச்சந்தலையில் காயத்தை விளைவிக்க அவரால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஆயுதம் அவருக்கு மரணத்தை விளைவிக்கலாம் என்று அறிந்திருந்தாலும், அவருக்கு மரணம் விளைவிக்கும் உட்கருத்து ஏதுமில்லை என்று இச்சூழ்நிலை வெளிப்படுத்துகிறது. மரணத்தை விளைவிக்கும் அல்லது அநேகமாக மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடிய, அத்தகைய உடற்காயத்தை விளைவிக்கும் உட்கருத்து ஏதுமில்லாத நிலையில் குற்றம், இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் வரம்பிற்குட்படாது, ஆனால் அது இ.த.ச., பிரிவு 304-இன் பகுதி II-இன் கீழ் வரும்.

32. எனவே, மேல்முறையீட்டாளர்களான மனோஜ் குமார், ரங்கீல் சிங் மற்றும் சுரிந்தர் சிங் கியோர் இ.த.ச., பிரிவு 304 பகுதி II-இன் கீழ் தண்டிக்கத்தக்க குற்றத்திற்கான குற்றவாளிகளாவரேயன்றி, இ.த.ச., பிரிவு 300-இன் கீழான குற்றத்திற்காக அல்ல என்று நாங்கள் தீர்மானிக்கிறோம்.ஆகவே, இ.த.ச., பிரிவு 302-இன் கீழான அவர்களின் குற்றத்திற்கான தீர்ப்பு நீக்கறவு செய்யப்படுகிறது. அதற்கிணங்க குற்றத்திற்கான தீர்ப்பை மாற்றியமைக்கையில், மேல்முறையீட்டாளர்கள் பத்தாண்டு கால கடுங்காவல் சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்கும்படி தண்டனையளிக்கப் படுகின்றனர். ஆயினும், மேல்முறையீட்டாளர்கள், இதுவரை 11/2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஏற்கெனவே சிறைத்தண்டனை அனுபவித்துள்ளதாக எங்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டதன் விளைவாக,

மேல்முறையீட்டாளர்கள், வேறு எந்த வழக்கிற்கும் தேவைப்படாவிட்டால் அவர்களை உடனடியாக விடுவிக்கும்படி உத்தரவிடப்படுகின்றது.

33.அதன்படி, மேற்சொன்ன நிபந்தனைகளுடன் இம்மேல்முறையீடுகள் முடிக்கப்படுகின்றன.

**மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என்.வி. இரமணா**
**மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எஸ். அப்துல் நசீர்**

புதுதில்லி,
15.05.2018

---

**உரிமைத்துறப்பு**

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துக்கொள்வதற்க்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றம் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப்பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "